

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8T/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012105
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2121012105.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci obžalovaného: T. V., nar. XX.XX.XXXX v F. F., trvale bytom F., t. č. vo výkone trestu vo Věznice Příbram, Česká republika, pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 20.07.2023 takto

rozhodol:

Obžalovaný

T. K a p l a v k a, nar. XX.XX.XXXX v F. F.,
trvale bytom F.,
t. č. vo výkone trestu vo U. T., S. republika

sa uznáva za vinného, že

v období od mesiaca marec XXXX až do 20.07.2023, s výnimkou obdobia od 19.11.2021 do 20.07.2023, počas ktorého bol obžalovaný vo výkone trestu v Českej republike, v obci T., ani inde na území Slovenskej republiky a S. republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svojho maloletého syna Lucasa V., narodeného 30.10.2017, bytom u matky N. N. v obci N. č. XX, i keď mu vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa vyplývala priamo zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov a výška vyživovacej povinnosti mu bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 12.11.2019, sp. zn. 13P/167/2019-49, právoplatným dňa 15.01.2020 a to tak, že od 01.07.2019 je povinný prispievať na výživu maloletého syna N. sumou 150,-€ mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky N. N., a hoci si bol obžalovaný vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi N. V., neprejavil dostatočnú snahu nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné uhrádzať, viackrát prišiel o prácu vlastným zavinením z dôvodu neospravedlnených absencií a o sprostredkovanie zamestnania nepožiadal ani úrad práce, pričom na výživu maloletého syna Lucasa prispel len v mesiaci júl 2019 sumou 70,- €, a neskôr ďalšou sumou 50,- €, čím mu za obdobie od mesiaca marec 2019 do 20.07.2023 vznikol dlh na výživnom vo výške 4.342,32 €,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 08.10.2021 obžalobu na obvineného T. V., nar. XX.XX.XXXX v F. Bystrici, pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorý mal byť obvineným spáchaný na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Súd nariadil a vykonal hlavné pojednávanie.

Prvé hlavné pojednávanie sa vykonalo so súhlasom obžalovaného v neprítomnosti obžalovaného, a bola na ňom vypočutá poškodená. Druhé hlavné pojednávanie sa konalo za prítomnosti obžalovaného prostredníctvom M. s Krajským súdom v Prahe, na základe európskeho vyšetrovacieho príkazu. Obžalovaný prejavil záujem urobiť vyhlásenie podľa § 257 Trestného poriadku. Súd obžalovanému umožnil urobiť vyhlásenie podľa § 257 Trestného poriadku a to aj počas konania (obdobne rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 30.01.2020, sp. zn. 15T/21/2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 03.09.2020, sp. zn. 5To/27/2020).

Súd obžalovaného poučil o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, o možnosti radiť sa s obhajcom pred vyhlásením podľa § 257 ods. 3 Trestného poriadku a o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku v rozsahu § 257 ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku.

Obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“.

Prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať.

Súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku uznesením vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, prijal, pretože na podklade dokazovania súd nemal žiadne pochybnosti o naplnení všetkých štyroch zákonných formálnych znakov žalovaného prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona - subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívne stránka, ako aj znak prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, t. j. jeho nie nepatrná závažnosť. Súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie vykoná v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o výroku o treste.

Súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu: výsluch poškodenej Linda N., rozsudkové dáta k aktuálnemu väzneniu a histórii (č. I. 206-207), lustrácia ZVJS, lustrácia v registri obyvateľov (RO), lustrácia databázy súdov (CDB), lustrácia Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (CESDAP), odpis registra trestov (RT).

Súd na základe vykonaného dokazovania upravil skutkovú vetu rozsudku tak, že s poukazom na rozsudkové dáta a históriu väznení upravil obdobie trestnej činnosti od marca 2019 (podľa obžaloby) až do 20.07.2023 (deň vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej), s výnimkou obdobia od 19.11.2021 do 20.07.2023, počas ktorého bola obžalovanému obmedzená osobná sloboda najmä výkonom trestov v Českej republike. V uvedenom období boli objektívne obmedzené možnosti obžalovaného plniť si

vyživovaciu povinnosť, preto toto obdobie nemožno zahrnúť do rozsahu trestnej činnosti pri trestnom čine zanedbanie povinnej výživy. Súd taktiež doplnil skutkovú vetu o úhradu 50,- €, ktorú vo svojej výpovedi uviedla poškodená. Súd je toho názoru, že aj keď je výrok o vine založený na základe vyhlásenia obžalovaného, súd s poukazom na špecifickú povahu trestného činu zanedbanie povinnej výživy môže upraviť skutkovú vetu tak, ako je to uvedené, pričom ide o úpravu skutkovej vety na základe vykonaného dokazovania.

Dlh na výživnom potom súd určil ako 28,08 € (výživne 30 % životného minima za 1 mesiac) x 4 mesiace (obdobie od marec 2019 do jún 2019) = 112,32 €, potom 150,- € (výživné určené súdom za 1 mesiac) x 29 mesiacov (júl 2019 až november 2021) = 4.350,- €, čo je spoločne v súhrne 4.462,32 € (112,32 € + 4.350,- €), mínus úhrady 70,- € a 50,- €, t. j. 4.462,32 € mínus 120,- €, čo je celkovo 4.342,32 €.

Pre úplnosť súd uvádza, že od podania obžaloby sa mohla výška dlžného výživného zmeniť, avšak v tomto smere súd vykonal dokazovanie výsluchom poškodenej. Výsluch obžalovaného po prijatí vyhlásenia žiadna zo strán nenavrhol. Ak by bola dlžná suma vyššia alebo nižšia oproti obžalobe, ale výživné by nebolo uhradené v celom rozsahu, takáto vyššia alebo nižšia suma by nemala vplyv na právnu kvalifikáciu skutku a tým na trestnú sadzbu. Ak by aj nastal takýto stav a obžalovaný by napriek tomu urobil vyhlásenie o vine, ide o rozhodnutie obžalovaného, ktorým obžalovaný sám rozhoduje o svojich právach a povinnostiach, a do takéhoto rozhodnutia by súd nemal zasahovať, pretože za takéto rozhodnutie je zodpovedný sám obžalovaný, a môže ním sledovať určitý cieľ, napríklad vytvorenie si podmienok pre mimoriadne zníženie trestu; vo všeobecnosti by mal súd postupovať tak, aby len vo výnimočných prípadoch neprijal vyhlásenie obžalovaných, a tým im nezmaril nimi sledovaný cieľ, najmä mimoriadne zníženie trestu. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že obžalovaný bol o následkoch vyhlásenia poučený a zároveň mu bola poskytnutá právna pomoc od jeho obhajcu.

K výroku o treste.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený s poukazom na 15 záznamov v odpise registra trestov.

Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd dospel k záveru, že pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je rovnaký (1:1), preto nebolo potrebné upraviť pôvodnú trestnú sadzbu 1 rok až 5 rokov.

Súd obžalovanému trest odňatia slobody mimoriadne znížil a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný.

Súd v prospech obžalovaného zohľadnil skutočnosť, že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval, a že urobil vyhlásenie o vine, ktoré je spojené s následkami ako neodvolateľnosť vyhlásenia a obmedzenie opravných prostriedkov.

V tejto súvislosti súd poukazuje na 44. stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, podľa ktorého je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie

alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu, keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny - neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie oprávneho prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu - (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Súd v neprospech obžalovaného zohľadnil jeho predchádzajúce odsúdenia. Obžalovaný má v registri trestov 15 záznamov z obdobia rokov 2004 až 2022, z toho posledných 6 záznamov je za obdobie od 2020 do 2022, ktoré sa týkajú najmä majetkovej trestnej činnosti a trestného činu marenie výkonu úradného rozhodnutia. Obžalovaný už bol aj vo výkone trestu odňatia slobody a dokonca bol v minulosti aj podmienene prepustený v roku 2013. Napriek týmto skutočnostiam sa opätovne dopustil trestnej činnosti, čo súd posúdil tak, že obžalovaný má sklony k páchaniu trestnej činnosti a nejde u neho len o jednotlivé vybočenie z inak riadneho života.

Trestnú minulosť obžalovaného súd vyhodnotil tak, že vylučuje uloženie alternatívneho trestu, preto účel trestu naplní len nepodmienečný trest odňatia slobody. Postoj obžalovaného k trestnej činnosti, ale najmä vyhlásenie obžalovaného a následky spojené s týmto vyhlásením, súd zase posúdil tak, že odôvodňujú uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Súd v prospech obžalovaného posúdil aj tú skutočnosť, že obžalovaný je v súčasnosti vo výkone trestu v iných trestných veciach, predpokladaný výkon trestu je od 19.11.2021 do 19.03.2024, teda na obžalovaného pôsobí aj výkon ostatných trestov, preto je súd toho názoru, že účel trestu zabezpečí aj trest kratšieho trvania v tejto trestnej veci. Napokon aj § 44 Trestného zákona upravuje možnosť dokonca upustiť od uloženia ďalšieho trestu, avšak súd je toho názoru, že pre takéto postup nie sú plnené podmienky vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného, avšak s poukazom na povahu prejednávanej trestnej činnosti účel trestu zabezpečí aj trest kratšej výmery, t. j. trest uložený pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, a to s poukazom na jeho odpis registra trestov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.